

Çizmeli Kedi

ok eskiden uzak diyarların birinde ihtiyar bir değirmenci yaşarmış. Bu değirmencinin üç tane oğlu varmış.

Günlerden bir gün değirmenci ölmüş. Miras olarak da geride bir değirmen, ihtiyar bir eşek bir de kedi bırakmış.

En büyük oğlu değirmeni, ortanca oğlu eşeği, en küçük oğlu da kediyi almışlar. En küçük oğlu bu paylaşımından hiç memnun kalmamış. Bir kediyle ne yapacağını düşünüyormuş. Ama, kedi bildiği kedilerden değilmiş. Oldukça zekiymiş. Kediyi alıp yola koyulmuş. Yolda kedi dile gelip sahibine:

- Benimle ne yapacağını düşünüyorsun değil mi? Eğer söylediklerimi yaparsan seni zengin ederim, demiş. İsteklerini sıralamış.

- Bana hemen bir çift çizme, bir torba, biraz da havuç bul, diyerek çocuğu yollamış. Kendisi de bir ağacın altında uyumaya başlamış.

Az sonra çocuk kedinin istediklerini getirmiş. Kedinin bunlarla ne yapacağını merak ediyormuş. Kedi çocuğun getirdiği çizmeleri ayağına geçirmiş. Torba ile havucu yanına alıp çalıların arasına saklanmış. Havucun kokusunu alan bir tavşan çalılıklara doğru yaklaşmış.

Kedi bu fırsattan yararlanıp hop diye atlayarak tavşanı yakalamış ve torbasına atmış. Sonra çocuğa:

- Beni burada bekle, demiş.

Torbayı sırtına attığı gibi sarayın yolunu tutmuş. Sarayın kapısına varınca nöbetçilerden izin isteyip kralla görüşmek istediğini söylemiş. Kral ise bir kedi benimle ne görüşmek ister, diye merak edip, kediyi huzuruna çağırılmış. Kralın huzuruna gelen kedi torbayı alıp önüne bırakarak:

- Kralım bu size Karaba Kontu'nun hediyesidir, diyerek tavşanı kralla vermiş.

Kral, Karaba Kontu'nu hiç duymamış ama bir kontu tanımamazlık edemezmiş. "Kontuna hediyesi için teşekkür ettiğimi söyle, diyerek kediyi uğurlamış.

Kedi boş torbayla saraydan çıktıktan sonra çocuğun yanına varmış. "Bu sefer senden biraz buğday bulmanı istiyorum, diyerek yine ağacın altında uyumaya başlamış.

Kedinin isteğine yine bir anlam veremeyen çocuk buğday bulmak için uzaklaşmış.

Az sonra elinde bir miktar buğdayla geri dönmüş. Kedi gerinerek buğdayları almış, yine çalılardan arasına saklanmış.

Elindeki buğdayları çalının dibine serpiştirmiş. O sırada

oradan geçmekte olan bir keklik buğdayları görüp aşağı inmiş. Kediden habersiz yemeye başlamış. Kedi ansızın kekliğin üzerine atılıp yakaladığı gibi torbasına atmış. Çocuğa, "Beni burada bekle," diyerek yine sarayın yolunu tutmuş. Kralın huzuruna varıp, "Efendim, size Karaba Kontu'ndan, yeni bir hediye getirdim," demiş. Kral kediye "Kontuna teşekkürlerimi ilet," diyerek saraydan uğurlamış.

Kedi bu şekilde saraya sürekli gidip, krala yakaladığı hediyeleri götürüyormuş. Her seferinde de "Karaba Kontu'nun hediyesini getirdim," diyormuş.

Günlerden bir gün kral kızıyla birlikte gezintiye çıkmaya karar vermiş. Bunu duyan kedi hemen çocuğun yanına koşarak, "Kral gezintiye çıkmış, buraya doğru geliyormuş. Dediklerimi yaparsan, zengin olursun. Hemen ırmağa gir yüzmeye başla," demiş. Yine kedinin isteğine bir anlam veremeyen çocuk, ırmağa girip yüzmeye başlamış. Bu sırada oraya yaklaşmakta olan kralın yanına koşan kedi:

- İmdat! Yetişin! Karaba Kontu boğuluyor, diye bağırması.

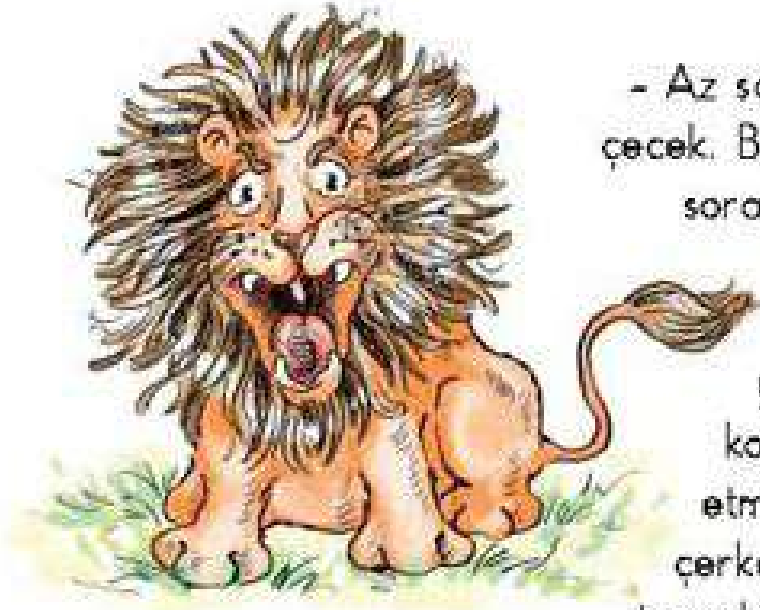
Kediyi tanıyan kral adamlarını göndertip, çocuğu ırmaktan çıkartmışlar. Bu sırada Çizmeli Kedi krala yaklaşıp:

- Efendim az önce hırsızlar efendimin boğulmakta olduğunu görüp kurtaracakları yerde, elbiselerini alıp kaçtılar. Bu yüzden yanınıza gelemez. Kendisine ödünç elbise verirsiniz sizinle tanışmak şerefine erişebilir.

Oysa kedi sahibinin elbiselerini, çok eski oldukları için saklamış ve bu oyunu oynamıştı.

Kral adamlarına, Karaba Kontu'na en güzel giysileri vermelerini emretmiş. Muhafızların getirdiği elbiseyi giyen çocuk gerçek bir konta benzemiş. Kralın kızı yeni giysiler içerisinde gördüğü çocuğu çok beğenmiş. Birbirlerini selamlamışlar. Çocuk "Ne kadar güzel bir kız." diye düşünmüş. Bu sırada kedi yol boyu koşarak gördüğü çiftçilere:

- Az sonra kral buradan geçecek. Bu topraklar kimin diye sorarsa, Karaba Kontu'nundur diyeceksiniz. Aksi takdirde tarlalarınızı yakarım. Kediden korkan çiftçiler çaresiz kabul etmişler. Kral oradan geçerken çalışan çiftçilere "Bu topraklar kimin?" diye sormuş.

Çiftçiler hep bir ağızdan:

- Karaba Kontu'nun demişler. Yol boyu bütün çiftçilerden aynı cevabı alan kral, Karaba Kontu zannettiği çocuğa dönerek "Ne kadar geniş topraklarınız var?" demiş. Çocuk da öğünerek:

- Evet efendim, bu topraklar bana babamdan kaldı, demiş. En sonunda yol üzerinde büyük bir şato görünmüş. Bu şatoda bir dev yaşıyormuş. Çizmeli Kedi yine herkesten önce şatoya gitmiş, nöbetçileri atlatıp şatoya girmiş. Dev'in yanına yaklaşır:

- Ben Çizmeli Kedi'yim. Siz ise işe yaramaz bir devsiniz, demiş. Dev yüksek sesle gülmüş :

- Sen öyle zannet. Ben istediğim kılığa girerim, sen bunu yapamazsın demiş. Çizmeli Kedi bunu fırsat bilerek deve:

- Hadi canım bir arslan ol da göreyim, demiş. Dev bunun üzerine hemen bir arslana dönüşmüş. Karşısında kocaman bir arslan gören Çizmeli Kedi çok korkmuş hemen direğe tırmanmış.

Arslan kılığındaki dev:

- Korkma sana zarar vermeyeceğim, diyerek eski haline dönmüş.

Bunun üzerine kedi gülerek, o da bir şey mi küçük bir şey ol da göreyim demiş. Arslan kedinin bu isteğine uyup sevimli bir fare haline dönüşüvermiş. Bunu fırsat bilen Çizmeli Kedi, fareyi yakaladığı gibi yutuvermiş. Sonra odadan çıkıp saray çalışanlarına:

- Efendiniz olan deviyedim, bundan sonra buraya gelecek olanlara şatonun Karaba Kontu'na ait olduğunu söyleyeceksiniz yoksa sizi de yerim, diyerek korkutmuş. Saray çalışanları deviy göremeyince Çizmeli Kedinin doğru söylediğine inanmışlar. Bu sırada şatoya varan kral içeridekilere "Bu şato kimin?" diye sorunca herkesten "Karaba Kontu'nundur," cevabını almış. Hep beraber şatoda bir ziyafet çekmişler.

Ertesi gün Karaba Kontu, kraldan kızını istemiş. Kral ise daha zengin bir Kont bulamayacağını düşünerek, bu isteği kabul etmiş. Düğün yapılmış ve devin şatosunda yaşamaya başlamışlar.

Çocuk babasından kalan en iyi mirasa kendisinin sahip olduğunu düşünüyormuş. Sahip olduğu şey, dünyanın en zeki ve en yetenekli kedisiymiş.

